

Registranten af et domænenavn, dvs. den registrerede bruger af det adresseområde, som via en computer er koblet til det elektroniske netværk, og som giver adgang til netsteder på det givne adresseområde, er efter forslaget forpligtet til at udlevere de oplysninger, der er nødvendige for at pligtafleveringsinstitutionen kan foretage en høstning af domænet. Registranten eller udgiveren skal ligeledes efter påkrav give pligtafleveringsinstitutionen de adgangskoder og andre oplysninger, der måtte være nødvendige, for at institutionen kan få adgang til værkerne. Den afleveringspligtige kan kræve, at adgangskoder og lignende ikke meddeles til udenforstående.

Vedrørende den praktiske gennemførelse heraf har Det Kongelige Bibliotek og Statsbiblioteket oplyst følgende:

»I forbindelse med håndtering af adgangskoder forventes det, at der etableres en sikker netside, hvor man kan angive de nødvendige oplysninger - typisk et brugernavn, et password samt en URL til en login-side. Visse former for adgangskontrol (HTML-form-baseret) kræver yderligere informationer (parameternavne); disse vil pligtafleveringsinstitutionen typisk kunne finde på den angivne login-side, således at der normalt ikke vil være behov for yderligere oplysninger fra den afleveringspligtige. Den afleveringspligtige har mulighed for på eget initiativ at registrere sit netsted på denne side. Hvis der i forbindelse med en indsamling opdages netsteder med adgangsbeskyttelse, som endnu ikke er registrerede, vil pligtafleveringsinstitutionen, i det omfang det er praktisk muligt, kontakte den afleveringspligtige for at få de nødvendige adgangsoplysninger.

I øjeblikket er det ikke almindeligt at kræve, at brugere på internettet skifter adgangskoder med regelmæssige mellemrum. Skulle dette ændre sig, vil pligtafleveringsinstitutionen tilpasse håndteringen af adgangskoder, således at denne regelmæssige ændring foretages automatisk af pligtafleveringsinstitutionen.

Nogle netsteder benytter brugernavne og passwords til at personalisere netsiderne for den enkelte bruger. Såfremt man kan få adgang til det samme materiale uden angivelse af password og brugernavn, er det ikke nødvendigt for netstedet at aflevere disse oplysninger.

Det forventes ikke, at der i forbindelse med tværsnitshøstninger generelt bliver behov for yderligere informationer fra de enkelte netsteder.

Nogle netsteder anvender forskellige metoder til kopibeskyttelse af dele af materialet. Såfremt det vurderes, at det vil være væsentligt at indsamle dette materiale, vil pligtafleveringsinstitutionen i et samarbejde med den afleveringspligtige aftale, hvorledes man

med mindst mulig gene for den afleveringspligtige indsamler sådant materiale. Dette kunne fx foregå ved, at dele af materialet afleveres særskilt uden kopibeskyttelse. Såfremt den afleveringspligtige ikke er i besiddelse af de nødvendige tekniske kompetencer, vil pligtafleveringsinstitutionen stille disse til rådighed.

I forbindelse med den selektive høstning er det væsentligt, at de udvalgte netsteder arkiveres så komplet som muligt. Pligtafleveringsinstitutionen vil efter en gennemgang af de udvalgte netsteder kontakte de producenter, hvis netsteder indeholder hindringer for indsamlingen. Det skal i samarbejde med producenterne aftales, hvorledes denne adgang kan etableres mest hensigtsmæssigt for både producent og arkiv. For hovedparten af de udvalgte netsteder forventes samme metode som til tværsnitshøstningen at kunne anvendes.

I nogle tilfælde kan implementering af fx en IP-baseret adgang måske være at foretrække både for producent og arkiv. For materiale, der umiddelbart er beskyttet på anden måde end login-adgangsbegrænsning (fx streamet lyd / video), kan der blive tale om at arkivere materialet via andre protokoller (fx ftp).«

Ministeriet finder, at de her beskrevne procedurer som udgangspunkt bør lægges til grund for pligtafleveringsinstitutionernes videre arbejde. Ministeriet forventer i øvrigt, at procedurerne tilpasses i takt med den teknologiske udvikling, således at opgaven bliver så lidt byrdefuld for de afleveringspligtige, som det til enhver tid er muligt.

I forbindelse med høring har Videnskabsministeriet henledt opmærksomheden på, at man kan udnytte det offentlige net som et intranet, dvs. som et internt netværk, ved ikke at offentliggøre adressen (domænavnet). Fx kan det ske i forbindelse med et større forskningsprojekt, at en forsker eller en forskergruppe opretter en hjemmeside, hvor forskeren inden endelig publicering af sit forskningsresultat - og med henblik på faglig sparring - kan fremlægge fx resuméer for en begrænset kreds af forskere. Mere traditionelt kunne en sådan foreløbig præsentation af resuméer foregå for andre forskere på en lukket konference.

For så vidt man benytter i princippet offentligt tilgængelige netsteder til formålet vil sådanne netsteder blive omfattet af tværsnitshøstningen og arkiveret. Der vil i så fald også efterfølgende kunne gives adgang til dem efter de herom gældende regler. I sådanne tilfælde, hvor materialet ikke ønskes spredt blandt almenheden - og altså ikke kan betragtes som offentliggjort - må registranten derfor beskytte netstedet